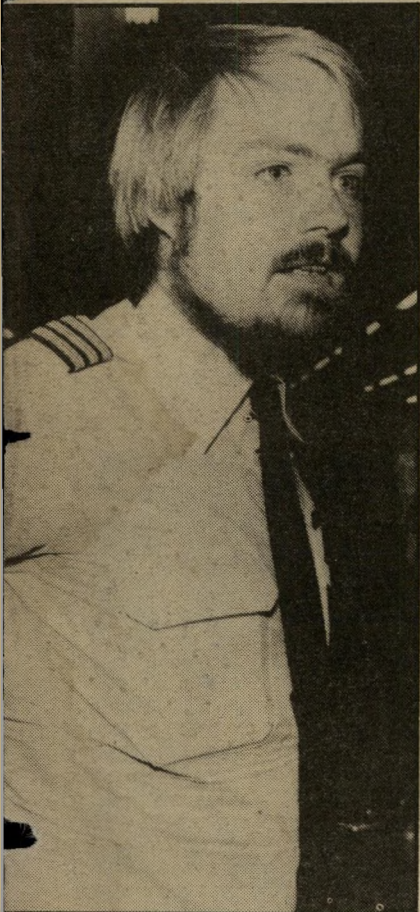

**„אל-על“ תכסיק
למוס השבת -
אך הטיסות לא
חיפסקנה. הן רק
תרדנה למחתרת**

השבוע - ובשבוע הבא?
שבת אחרונה באל על. נמל התעופה הומה נוסעים יוצאים ונכנסים. ביממה שעברה עברו במקום כ-5000 איש. מרבית הטיסות הן של אל על.

תחרות
פרנסיס לוגי, עוזר ל-קפטן בלופטהנזה, ח"כ רת תעופה חייבת לעבוד שבועה ימים.

קאים בסוף שנות העשרים שלהם. הם באים לישראל לעתים תכופות, כי הם „מאוד מאוד אוהבים את הארץ.“ בי עיניהם, ההחלטה גובלת באבסורד. קשה בדת בימים מסוימים קשה לה מאוד לע להם להבין את ההגיון במדינת היהודים.

השבת יורדת למחתרת

לאל על אסור לטוס בשבת, וליהודים מותר — אבל בחברות זרות. האין זו צביעות? או מה השיגו פה? משביתים את אל על, אך ממשיכים לספק שירותים ליתר החברות. תהרגו אותי אם אני מבי נה, אמרה דבי פרנק. מייקל באום הכריז, שאם הוא היה צריך להחליט להגר לישראל, אל, זה היה בהחלט שיקול שהיה מונע ממני לבוא. הציניות כאן, שלמיפלגת בנין קוראים, חרות, זהו חרות? זה דיכוי! כמו בדרום אמריקה.

דניאל ז'וזף, איש-עסקים מלונדון, רתח: „אין להם מה לעשות? בזמן של מלחמה ומתח להתעסק בשטיות כאלה? שיסגרו את כל נמלי התעופה וזהו.“

נועם הרטוב, עובד בחברת-מחשבים, מתחיל קורס בלונדון ביום שני הבא. הוא נוסע בשבת כדי להקדים ביום, להתארנן ולנוח. „אני מעדיף לטוס באל על, אך אם איאלץ, אטוס בחברה אחרת. אני

לחתי-קרקע עושות בדיקה אחרונה. לכאור, עוד יום עבודה שיגרתני, לאנשי אל על זו השבת האחרונה.

האננם? הרוב השלימו עם רועיהגוניה, והם כבר מקבלים זאת כעובדה. רק בי משרד מנהל-התחנה עדיין סוערות הררי חות, נערכים לקרב שידועים מראש כי נועד לכישלון.

על לוח הטיסות מהבהבים מיספרי טיסות יוצאות ונכנסות: פאריס-פלמה-תל-אביב; תל-אביב-קלן; תל-אביב-מינכן. טיסות מי רוב הערים החשובות באירופה: ציריך, אמסטרדאם, פרנקפורט, ז'נבה, לונדון, רומא, בריסל. על פני הנוסעים התרגשות ומתח סמויים. הפעלתנות של המקום שופי עת ריגושים.

באולם הטיסות היוצאות, בציפיה לטיסה מס' 017 ללונדון, ישבו סטור באום מסך פרנסיסקו, דבי פרנק משיקאגו ומייקל באום מניו-יורק, שלושתם צעירים אמרי

בקול זעקה השמיע איומים שהפעם „הם ילכו עד הסוף.“

כולם משחקים את המישחק, וכולם יודים עים שהמדובר במישחק. מתחת לפני ה שטה נרקמים דברים אחרים. המוח היהודי טוב בפעולה: גם הפעם מארגנים פיתרון נות. מה שהיה הוא שיהיה.

ליהודים מותר למטוסים לא

בת ה-28 באוגוסט '82: נמל-התעופה בן-גוריון הומה נוסעים. הכל כמירקחה, שוקק חיים. אנשים יוצאים ונכנסים. אמהות נפרדות מילדים, נשים מבעלים. מוסיקה סטרילית סורדנית בי אולמות הענקיים. נערות-הביטחון מפשר פשות במיזודות. סבלי אל על בסרבליים יים פורקים ומטעינים חבילות. דיי

מי יפה מספר 604, פרנקפורט-תל-אביב. אל האולם נפלטים נוסעים ישראלים וזרים, שרובם כחול-עיניים ו בהירי-שער. הם הגיעו בחברת לופטהנזה. קפטן המטוס נראה מופתע מהשאלה, ל דעתו על סגירת חברת אל על בשבת. „זה נראה לנו בעייה מטומטמת.“

היום, במאה ה-20, שאלות מסוג זה בכלל מתעוררות? לי זה נראה טיבעי שנמלי-התעופה צריך לפעול כל ימות ה שבוע,“ אמר הקפטן נרגז.

מה שטיבעי וברור מאליו במדינות חילוני ניות ומתוקנות, משמש כאן עניין למאבק כמעט אלים.

ההחלטה על סגירת אל על בשבתות עברה ברוב של קול אחד. כל אחד קיבל את חלקו בעיסקה. אגודת-ישראל השיג, את מבוקשה, ושילטונו של מנחם בגין מובטח. ועד-העובדים של אל על יצא